

מסורת הש"ס

[illegible]

ומוקמתין לפלוגתא דרבי יוחנן בן ברוקה בלחר במקום תן וכן במקום
בן דלר' יוחנן בן ברוקה יכול להוריש כל נכסיו להאבא הראש' לירוש'
לאחר מיתת בנו וה"נ בלחיי לירוש' בנזן לאחר במקום בן מירר וה"ק
דלכא מתו בני ירוש' אחיי הראש' לירוש' (תמתינהו): ה"ג נכסי
ד' ואחריו קנה ירוש' פלוני ואחריו אחריו יירש פלוני מה
דראשון קנה שני מה שני קנה שלישי ואם מה שני בחיי ראשון
לירוש' נכסים לירוש' ראשון. והכי פירשו נכסי' לך היינו לשון מתנה
וכסמי שדות דמי שאין לשני בחיי ראשון כלום הרי מתנות מוחלקין
מהני לשני: יתורו נכסים לירוש' ראשון. דהא מתא משני נתן לשלישי
בזון בן דל' כהניס ואב' ריכטיסי אשמועינן לך: יוחנן בן ברוקה
לא לירוש' ולהכי מהני ביה לשון ירושה כרבי יוחנן בן ברוקה אמאי
וביון דהאי שני בתורת ירושה בלא ליר' איז כח ביד המת לעשר נחלה
שאלו דהאי שני יורש כי אמר מנ' בתריה דהאי יורש א"ל נתון לשני
ועינין קר' דכל הקדמה בנחלה וילאי יריכו קודמין וד' היכא דהוא עצמו
ברוקה. דס"ל דאזי יכול להוריש בלשון ירושה ולאש דמניו כל נכסיו:
פירש לא לשון ירושה ולא לשון מתנה איז לשני במקום ראשון או יורש
אחריו הנותן במאי דלמר נכסי' הוהיל וחזי לירש כל הנכסים
לירוש' לתאזין וירוש' פסקין וקל: פריכסי הא אפסקה כו' ודוקא לר'
ד מה בלשון ירושה כלל ודאי אמאי דלמר נכסי' לך לראשון לשון
אליבא דר' יוחנן ורב ששת: פיוכסיס דר'ל. דלמר לשון מתנה
בכח כו' וזו אחת מהן ואם יאמא דהיא ברייתא מיוכחית לא פסקין
היא לא קפא לר"ל דלמר לא קנה ברייתא דקלמר ואחריו יירש
דלראשון גם לשני והאי דקלמר ר'ל לא קנה בשמי שדות ושני
לשון מתנה דהאי אלשון ירושה דלידך וה"ק ר"ל לעולם לא קנה
לשון מתנה אחריוהי אפילו לאחר כדי דבור שפיר דמי. ומיכיו דב
חד אלא שמי שדות ושני בני אדם לא דלדידוהו אפילו תוך כדי דבור
לירוש' לשמשין דקנה ירוש' שדה אחת אפילו תוך כדי לרב דמי
לאחר כדי דבור אלא מדלא ידעו למאזא דליהי לשון מתנה ללשון
דס לעולם לא קנה בין תוך כדי דבור בין לאחר כדי דבור: פוק
(א) ח"ר דב אחא מדמיא דליינא מכדי תוך כדי דבור היי דמי דמי
יק מיליט (רבין דף עג:) כי ליה ליה ל' יומי דמי שאלת תלמיד לרב
די דברים שלום מלוא מפיו או אחר או בנזון לך דבור ששים
זוא כליוו אמר שני דכרסי ביחד. ואם שניה יכולים לתפוס בנזן
ובדמי חזיה שלמים דהא לשימין אריתיון אלף שאין יכול להוציא
תפוסם האחד והאחד כמאן דליתיה בנזן ירושה ומתנה לאחד לשון
דלמר כ' ב' יום (לשל דף ק) בנזן מלה בחבל או חסר ה' יאמר
לשני דבידי וזה לאחד י' מקח שאומר תפוס לשון ראשון ויש
המוחזק ואם (ק) פירשמי דיתיה. והיכא דהדר ביה בהדיא תוך כדי
ס. שום תפוסין או הקלה דבר לענינות סוככים ובתוך כדי דבור
סוככים שקן תשקלנו (וגרסי ו) דלע"ג דלמי מדינא להיטריא אסור:
והקדוש

[illegible]

וכלומר נכסי' נהנוסין לך ואחר כך יקדש פלוני הוי' לזה במתנה וזהו בירור
 ומקבלי מתנות מוחללין ואפי"ה יקדש פלוני לזה אין אלמלא לשון מתנה בירור
 ואחריו יקדש לך וזה שלשי מנה ליה: **וְכֵן הָיָה:** הא' שני בדבאר
 דשני קני בלשון ירושה הואיל וראוי לירשו במקמא: **אִי הִבִּי:** דהאי שני
 בשמעת שני קנה שלשי ממזח: **הֵא שַׁנָּה רַב אַחֵא כו':** ירושה אין לה הפס
 מירורשי ירושי' ואתמא להאי אלף ויחורו נכסין ירושי' שני דכיון
 אין מתנה על מה שכבוד בתורה דכתיב כו' אין לו עיין עליו ושלש קטור. ו
 ירושה את המלה שאלו כן נדעיתו להעביר ממנו: **לדביר ר' יוחנן כו'**
אֵלֶּם אָמַר לְאַחַד מֵהֶם נִכְסֵי לך: כדמפרש לקמיה וראשון ראי' לירורש ולי
 הראשון כלום שאין כחן לשון מתנה להאי ראשון אלף מתממח לבלשון ירו
 מהארוה אלף אינו וכוון ירושה הויא להאי ראשון אינו יכול להפסיק
 ויומחן כן בקורא שאלו כן לעביר יכול להפסוק ירושה ליה
 ומתנה הוא ויכול להפסיק ויקנה שלשי: **סוּבְחָא דְכוּלָּהּ:** בר מת
 לזה לא מהני לבלשון ירושה לזה: **הָאֵמַר רַבָּא:** כפרק החולין וימותא ל. ו
 להכחא הכי: **לֹא קָטִיל:** האי דקדמי מתנה לזה וירורש ולי דקט
 פלוני מוח דדיבור הראשון דקדמך נכסי' לך הלכך מהני מתנה
 בני אדם האי לשון ירושה היינו לאחד כדי דבור ולהכי לא מהני
 בלשון דדיבור עד שאימר פלוני ופלוני כו' והלכך כיוון דקדמך
 ידעמי ור"א אימותהו לגמרי דקדמך לא קנה אלף בנדה אחת או אדם
 אחרי' לא קנה דאס איחא דקדמך בשמי דבור ושני בני אדם מוח
 ושמי שדות ואדם אחד או שני בני אדם בשדה אחת לר"א אפילו
 וירורש אלף בנאם אחד ובשדה אחת מכלל דבשמי שדות ובשני בני
דביר דבור: היינו כדי שאלת תלמיד לרד כדדמך בפ"ה דמס' מכות
 שאלת תלמיד לרד כו' ואשלת תלמיד לרד שלום עליך כדי כדדמך
 שלום תלמיד רבי כו': **והלכאם לא מוח כדי דבור כדבור דמי:** כל
 דבור הראשון תחילי דבור האחרון לא חשיבין ליה נמך אלף הרי
 וי"ה וי' תמורת עולה תמורת שלמים תמכר ויבא דמי תחיה עו
 ויבא דבירי כחאד: **וּאֵם אַחֵהּ:** אם צו כח לתפוס והואדח אינו כלום
 וירורש בטל ולשון מתנה קנה: **וְאֵם עֵינֵיהֶם סוּמְרִינָא:** זה אי' כי
 וכוון (י)איסתרא מהא מעי וכוון (ע)מעשה דשכירות מרחץ צ"ב זה
 דאמר שחפס לשון אחריו יש שמעפאק ליה ואומרי יתקוני ויש אשון
 דבור דמך חזרתי ויש הכל מוריס דהויא חזרה: **לְבַר מַעֲבָדִים** מוסר
 חזר וצ"א (פ)אכרע משום חומרה דעבדות כוכביס דרובמחרי' וכו' בעי
 וכוון (פ)אכרע מהא מעי וכוון (ע)מעשה דשכירות מרחץ צ"ב זה
 דאמר שחפס לשון אחריו יש שמעפאק ליה ואומרי יתקוני ויש אשון
 דבור דמך חזרתי ויש הכל מוריס דהויא חזרה: **לְבַר מַעֲבָדִים** מוסר

[illegible][illegible]